

Elämää - ei sen pöllömpää

Novellikokoelma

Elämää – ei sen pöllömpää

Novellikokoelma

Ilkka Taivassalo

1. painos

Vihti, 2009

Elämää – ei sen pöllömpää.

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt,
Saksa

ISBN: 978-952-498-252-8

Sisältö.

Lukijalle.	5
Oodi ruotsin opinnoille.	7
Lenkkikengät ja kylpytakki.	10
Pullo kaljaa ja läppäri.	17
Elämää punkassa.	23
Elämä. Sellaisena kuin se on.	25
Hurmos.	28
Krapula.	30
Perhe koossa.	33
Valokuva.	41
Toisten puolesta kärsiminen.	42
Taide kuolee.	50
Lepopäivä.	55
Palokunta.	59
Puhe. Muisto opiskelijayhdistykselle.	65
Stressin hallintaa.	69
Loppusanat ja kiitokset.	73

**Kirjoitin kirjan pärjätäkseen tässä maailmassa
ja käsitelläkseen stressiä.**

Lukijalle.

Se oli elämäni murrosaikaa. Hetket, jolloin kaikki muuttuisi, olivat käsillä. Aurinko paistoi, vähäinen lumi oli sulamassa ja lapset rakentelivat pihallamme lumiukkoja. Aavistuksen krapulaista oloa heikensi ajatus tulevasta, suuresta mahdollisuudesta, mutta vaikuttavasta haasteesta.

Seuraavat novellit kertovat tosielämästä satiirisin kielenkuvin ja hervottomin juonenkääntein. Olen kirjoittanut tekstit omaksi ilokseni ja perustanut ne elämäkokemukseeni, jota pieneen ikään tultaessa on siunaantunut minulle runsaasti. Teos on täysin fiktiivinen eikä perustu kuin löyhästi tosielämään. Se, kuinka paljon – jää teidän päätettäväksenne.

Toivon, että nautitte ja heräätte kysymään itseltänne, miksi?

Novellit on kirjoitettu vuosina 2001-2009.

Oodi ruotsin opinnoille.

Rakastan elämää, rakastan ihmisiä, rakastan koiria, rakastan eläimiä, rakastan naisia, rakastan puita, rakastan syksyä. Elämässä ei juuri ole mitään mitä en rakastaisi, paitsi eräs kouluaine - Ruotsi. Vaikka lukiossakin on epämiellyttäviä aineita, joista en niin välitä, löytyy niistä kuitenkin aina jotakin hyvää, mutta ei ruotsista. Se miksi en pidä ruotsista ja suorastaan inhoan sitä, juontaa juurensa juuri siihen, etten siinä myöskään pärjää. Yläasteelta asti olen kouluttautunut Ruotsin vastaiseen toimintaan ja onnistunut siinä. Lukiossa on kuitenkin mieleni muuttunut ja nyt oikeasti haluaisin ruotsia oppia, mutta takaraivossa kummittelee vielä inho ja viha.

Ruotsin opiskeluun en ole juurikaan käyttänyt minkäänlaisia opiskelumetodeja vaan olen ripotellut tietolonkeroitani nappaamaan aina jonkin sanan tai kieliopin ”sieltä sun” täältä, joten minkäänlaista ruotsinkielen taitoa en omaa. Vaikka rakastankin muiden syyttämistä, on tässä asiassa kuitenkin myönnettävä oma syyllisyyteni. En osaa

opiskella ruotsia, en osaa ruotsia, inhoa ruotsin opettajia, inhoan ruotsin kirjoja, kyniä ja kaikkea mikä liittyy ruotsin opiskeluun. Ruotsi on kyllä kiva paikka ja kummisetäni sekä -tätini asuvat siellä, joten kielen vääntämisen taito tulisi jokseenkin tarpeeseen.

Ylioppilaskirjoituksista on kuitenkin päästävä läpi jopa ruotsin osalta, joten eipä auta itkeä. Opiskeltava on, eikös juu? Tuskaa, hikeä, kyyneliä, verta ja muutama kupillinen kahvia ovat lähtökohtani ruotsinkielen opiskeluun lukiossamme. Apinanraivolla kursseista läpi ja kirjoituksista hylätty. Näinhän siinä luultavasti käy ellei opiskele. Tätini onneksi on eläkkeelle jäänyt ruotsin opettaja, joten painostus ainakin on niskassa koko ajan. Kunhan vain löydän jossain vaiheessa sisäisen ruotsin opiskelijani niin homma pääsee käyntiin. Mutta saavutanko pelkällä opiskelulla ja tenttien läpi pääsyllä loppujen lopuksi mitään? Ovatko aivoni vain pehmeää pullamössöä? Turtuuko kieleni, kun puhun sujuvasti ruotsia? Hyväksynkö sen, että osaisin

oikeasti ruotsia? Mitä jos en haluakaan osata sitä
ja elimistöni estää sen opiskelun? Mitä jos, mitä
jos, mitä jos...

Lenkkikengät ja kylpytakki.

Aamu alkaa sarastaa ja tuuli tuivertaa
katulamppujen lomassa. Pensaat kimaltelevat
valkoista huurretta menneen yön pakkasilta.
Muutama aura on vasta aloittelemassa urakkaansa
saavuttaa lumettomat jalkakäytävät aamulla töihin
lähteville ihmisille. Aurinko ei ole vielä noussut
vaan ilmassa on ainoastaan menneen yön
kirpakka pakkanen ja sen jäänteet ennen auringon
lämmitystä. Kännykkäni on säädetty soimaan
05.30, jolloin olisi syytä nousta ylös ja koiran
kanssa aamulenkille.

Painan torkkua ja tiedän, että se soi uudestaan
kymmenen minuutin kuluttua jälleen hieman
kovemmalla voimakkuudella. 05.40 painan jälleen
torkkua nähtyäni unta elämässäni olevista tärkeistä
asioista ja niiden karikatyyreistä. Olen ekstaasin
partaalla ja maailma on juuri pimentymässä
silmiltäni ja mieleltäni saavuttaessani mielihyvän
huipentuman unessani. Keltaista, sinistä, kylmää,
kuumaa, letkeää, kaunista ja tunnottomuutta on
kehoni täynnä. En tiedä mitä ajatella ja missä

ajassa kuljen. En tiedä mitä kello on, enkä tiedä jaksanko välittää. 05.50 heitän puhelimeni koiralle, joka murskaa sen yhdellä ainoalla puraisulla. Ei pirise enää. Torkut ovat unohtuneet ja voin jatkaa rauhallisin mielin untani. Olenhan nukkunut vasta reilun kahdeksan tuntia.

Tasan kuudelta auringon jo hieman pilkottaen ikkunan raosta herään herätyskelloni pärinään. Herätyskello on iso ja vanhan mallinen, joten pirinää on aivan kaamea. Kaiken lisäksi olen sijoittanut sen ainakin kymmenen metrin päähän sängystäni, joten nyt on pakko nousta. Eihän tuollaista pirinää voi kuitenkaan yli tuntia kuunnella hermostumatta tai naapureiden huomaamatta. Nostan pääni ja ruumiini kuolleena ja tokkuraisena ylös sängystä ja laahustan kohti hyllyä, jonka päällä herätyskelloni pirisee kuolleetkin herättävää pirinää. Samalla kun painan sammutusnappia muistan luvanneeni mennä pelaamaan squashia kaverini kanssa seitsemäksi. Siksi herätys oli näin aikainen. Painan kahvinkeitin tulille, purut ja vesi sisään ja kahvi porisemaan. Housut jalkaan, takki päälle ja koiralle

Elämää - ei sen pöllömpää

Vihdin aloitteleva sankari, Ilkka
Taivassalo vie lukijan tuttuun
tyyliinsä keskelle kaaosta, unohdusta
ja elämän ihanuutta. Mitä tapahtuu
perheen illallisella? Miten stressiä
puretaan ja ennen kaikkea, kuka
löytää rakkauden?

Tämän teoksen kanssa ei tarvitse olla
tosikko eikä elämää pidä tämän
teoksen lukemisen jälkeen ottaa
vakavasti.

Intoa ja tahtoa. Sitä tässä riittää.

BODTM
Books on Demand

www.bod.fi